

At værne om skaberværket

Af: Sofie Larsen Kure, Projektkoordinator for Grøn Kirke, Danske Kirkers Råd

Grøn Kirke er *ikke* et forsøg på at være politiserende. Grøn Kirke er *ikke* en løftet pegefinger eller et dunk i hovedet med dårlig samvittighed. Grøn Kirke er *ikke* at opdele i grønne elitekristne og så de andre. Grøn Kirke handler om håb, taknemmelighed og retfærdighed.

Grøn Kirke er et økumenisk netværk af kirker, kirkegårde, organisationer og skoler, som alle arbejder med omsorg for skaberværket på den ene eller den anden måde. Vi har udviklet en tjekliste, som den enkelte kirke gennemgår og krydser af på, indtil de kan sætte nok krydser til at blive 'certificeret' som grøn. Meget fokus ligger naturligvis på praktiske ting såsom energioptimering, affaldssortering, forvaltning af jorder, transport og deslignende. Men det helt særegne ved Grøn Kirke, og som adskiller os fra alle mulige andre grønne aktører, er bl.a. det globale fokus på næsten, økumenien og vores forankring i teologien.

Det globale fokus kommer stærkest til udtryk, idet vi som kirker har et kald til at bruge vores profetiske stemme og pege på uretfærdigheden. Derfor må kirkerne også melde sig på banen, når det gælder klimaforandringernes ødelæggelser i andre dele af verden, hvor både sårbar natur og mennesker rammes allerhårdest. Hvis vi forstår vores næste som den svenske teolog Magnus Malm, der siger noget i stil med, at vores næste er dem, der til enhver tid påvirkes af vores valg, så må vi også påtage os ansvaret for vores handlinger herhjemme, som har så stor påvirkning på vores 'globale næste'. Vores verden hænger sammen på kryds og tværs, og social retfærdighed og klimaretfærdighed er uløseligt sammenvævet.

Kirkernes ansvar i forhold til omsorg for skaberværket tilfalder ikke kun én bestemt kirke eller kirkeretning. Det er noget, som vi må løfte i fællesskab, og derfor er økumenien vigtig. Vi kan lære så utroligt meget af hinanden – fx har man i både keltisk spiritualitet og ortodoks teologi haft et meget større samhørighedsforhold med naturen og mennesket som en skabning i skaberværket, og der er meget visdom, som vi i en mere dansk folkekirkelig sammenhæng, måske aldrig er stødt på før.

Slutteligt må teologien være grundsten, hvis vi gerne vil arbejde med kirkernes klima- og miljøengagement. Alene et mere teologisk-poetisk sprogbrug åbner perspektiver, som rører noget i os. I stedet for at tale om klimahandling og miljøarbejde, så formidler formuleringen "at værne om skaberværket", at verden, og alt hvad den rummer, er skabt, villet og ønsket og dermed værdifuldt og værd at passe på. Igennem fokus på grøn teologi i forkyndelse og undervisning i kirken, grøn teologi indlejret i liturgi, aktiviteter og handlinger i kirken, er vi med til at tale håb ind i den usikkerhed, skam og fremtidsfrygt, som kan bo i os, og den befrier os fra at skulle bære hele byrden selv. Den grønne teologi kan også være med til at understrege taknemmelighed og glæde over den gave skaberværket er. Grøn teologi kan tage sit afsæt i første trosartikel og fokusere på skabelse og forvalterskab, grøn teologi kan være et opgør med antropocentrismen, altså mennesket i centrum for det hele, grøn teologi kan udspringe af trinitetsteologi – grøn teologi er mangefacetteret og nuanceret og umådeligt spændende og berigende at dykke ned i.